Czy budżet szkoły musi być pozytywnie zaopiniowany przez radę pedagogiczną?
Co w sytuacji gdy opinia jest negatywna?

Ustawodawca nałożył na dyrektora szkoły obowiązek przedstawienia radzie pedagogicznej projektu planu finansowego szkoły i uzyskania opinii rady pedagogicznej. Rada pedagogiczna wyraża pozytywną bądź negatywną opinię dotyczącą opracowanego przez dyrektora projektu planu finansowego szkoły. Opinia rady pedagogicznej nie jest dla dyrektora wiążąca.

Uzasadnienie
Według art. 50 ust. 2 pkt 1, art. 41 ust. 2 pkt 2 i art. 54 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty - dalej u.s.o. prawo opiniowania projektu planu finansowego szkoły należy zarówno do rady szkoły, rady pedagogicznej i rady rodziców. Dyrektor powinien umożliwić wykonywanie tym organom ich ustawowych kompetencji i przedstawić każdemu z nich projekt planu finansowego szkoły do zaopiniowania. Według art. 41 ust. 2 pkt 2 u.s.o. jedną z kompetencji opiniodawczych rady pedagogicznej jest opiniowanie projektu planu finansowego składanego przez dyrektora szkoły. W projekcie planu finansowego znajdują się w układzie działów i rozdziałów planowane dochody i wydatki szkoły. Wyrażanie opinii odbywa się w drodze głosowania, a tryb głosowania jest taki sam, jak przy podejmowaniu uchwał.

Opinia sporządzona przez radę pedagogiczną w sprawie projektu planu finansowego szkoły nie ma charakteru wiążącego dla dyrektora ani organu prowadzącego. Opiniowanie projektu planu finansowego szkoły to prawo do wyrażania opinii, a także zgłaszania uwag do projektu planu finansowego szkoły. Opinia rady pedagogicznej nie jest wiążąca dla dyrektora szkoły, jednak jej uzyskanie jest obowiązkiem ustawowym. **Dyrektor szkoły może podjąć zupełnie odmienną decyzję niż uzyskana opinia rady.**

Konsekwencje ujawnienia tajemnicy rady pedagogicznej zależą od skali szkody

Osoby biorące udział w posiedzeniu rady pedagogicznej są zobowiązane do nieujawniania spraw poruszanych na zebraniu, które mogą naruszać dobra osobiste uczniów lub ich rodziców, a także nauczycieli i innych pracowników szkoły. Konsekwencje niedochowania tajemnicy są uwarunkowane skalą wyrządzonej szkody.

Dobra osobiste pozostają pod ochroną prawa cywilnego niezależnie od ochrony przewidzianej innymi przepisami. Ocena stopnia ich naruszenia zależy od zakresu ujawnionych informacji. Prawo nie definiuje pojęcia dóbr osobistych. Przykładowy katalog dóbr osobistych zawiera m.in. zdrowie, wolność, cześć, swoboda sumienia, nazwisko lub pseudonim, wizerunek.

W zależności od skali szkody wobec członka rady pedagogicznej można zastosować rozmowę wyjaśniającą nieetyczność czynu z jednoczesnym zażądaniem zadośćuczynienia poszkodowanemu w formie adekwatnej do czynu. W przypadku powtarzania się sytuacji sprawę nauczyciela należy skierować na **drogę postępowania dyscyplinarnego** . Zasady postępowania dotyczą wszystkich członków rady pedagogicznej, również dyrektora szkoły jako jej przewodniczącego.

Pokrzywdzony, na zasadach określonych kodeksem cywilnym, może żądać:

- aby osoba, która dopuściła się naruszenia, dopełniła czynności potrzebnych do usunięcia jego skutków,
- zadośćuczynienia pieniężnego lub zapłaty odpowiedniej sumy pieniężnej na wskazany cel społeczny.

Jeżeli wskutek naruszenia dobra osobistego została wyrządzona szkoda majątkowa, to poszkodowany może żądać jej naprawienia.

Podstawa prawna:

- art. 43 ust. 3 ustawy z 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tekst jedn.: Dz.U. z 2015 r. poz. 2156),
- art. 24 § 2, art. 415 ustawy z 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (tekst jedn.: Dz.U. z 2014 r. poz. 121 ze zm.),
- art. 75 - 84 ustawy z 26 stycznia 1982 r. - Karta Nauczyciela (tekst jedn.: Dz.U. z 2014 r. poz. 191 ze zm.).

Leszek Zaleśny, członek zarządu OSKKO, specjalista prawa oświatowego